

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 887/2016-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2016 prerokoval oznámenie sudkyne Ústavného súdu Slovenskej republiky Ľudmily Gajdošíkovej z výkonu sudcovskej funkcie vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 13933/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sudkyňa Ústavného súdu Slovenskej republiky Ľudmila Gajdošíková **n i e j e** vylúčená z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 13933/2016.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sudkyňa Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) Ľudmila Gajdošíková prípisom z 8. novembra 2016 oznámila v zmysle § 27 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predsedníčke ústavného súdu, že vo veci vedenej pred ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13933/2016 zastupuje sťažovateľa [REDACTED]

(syn [REDACTED] a [REDACTED]), ktorý spolupracuje na niektorých veciach s jej externým poradcom [REDACTED] a ako advokáti majú sídlo na tej istej adrese. Tieto skutočnosti môžu podľa sudkyne vyvolávať objektívne zdanie o jej predpojatosti.

2. Pokynom predsedníčky ústavného súdu Ivetty Macejkovej z 10. novembra 2016 bol návrh v súlade s čl. IV bodom 1 písm. b) rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2016 pridelený na rozhodnutie podľa § 28 ods. 3 zákona o ústavnom súde do senátu III. ÚS ústavného súdu.

II.

3. Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

4. Dôvody vylúčenia podľa odseku 1 oznámi sudca bez meškania predsedovi ústavného súdu (§ 27 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5. Podľa § 28 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcov pre predpojatosť rozhodne iný senát.

6. Ústavný súd v danej súvislosti zdôrazňuje, že požiadavka nestrannosti sudcu sa dotýka samej podstaty spravodlivosti a jej vnímania. Nestrannosť znamená absenciu zaujatosti či predsudku, znamená, že sudca nemá žiaden osobný záujem na výsledku konania.

7. Už vo svojej predošlej judikatúre ústavný súd konštatoval, že z pohľadu ľudskoprávneho, z pohľadu práva na nestranného sudcu ako komponentu práva na spravodlivý proces vyvinul Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) dve previazané stránky nestrannosti a judikatúru k nim rozvíja už viac ako 30 rokov (Piersack

v. Belgicko, sťažnosť č. 8692/79, rozsudok z 1. 10. 1982; Pohoska v. Poľsko, sťažnosť č. 33530/06, rozsudok z 10. 1. 2012). Nestrannosť má stránku subjektívnu a stránku objektívnu, a tie sú overované rovnomernými testami. Európsky súd pre ľudské práva zdôrazňuje význam nestrannosti sudcu pre dôveru verejnosti v súdnictvo, a to vo všeobecnosti (Olujč v. Chorvátsko, sťažnosť č. 22330/05, rozsudok z 5. 2. 2005, bod 57), ale osobitne pri objektívnom teste (Kinský v. Česká republika, sťažnosť č. 42856/06, rozsudok z 9. 2. 2012, bod 87). Nestrannosť je vo vnímaní ESLP absenciou zaujatosti či predsudku vo veci, pričom nestrannosť môže byť overovaná už spomenutým subjektívnym a objektívnym testom. Východiskom je subjektívny test, v ktorom sa zisťuje osobné presvedčenie, postoj sudcu, resp. jeho záujem v prerokúvanej veci. Osobná nestrannosť sudcu sa predpokladá, kým sa nepreukáže opak. Takýmto „opakom“ môže byť sudcom prejavené nepriateľstvo, neznášanlivosť alebo ak si napríklad sudca z osobných dôvodov vyhradí prerokovanie veci pre seba. Požiadavka nestrannosti nemôže byť dostatočne naplnená len subjektívnym testom, ktorý je náročný z hľadiska preukazovania. Na subjektívny test teda plynule nadväzuje test objektívny, ktorý si všíma, či sudca vykazuje legitímne pochybnosti z hľadiska jeho nestrannosti. Tu je dôležitá perspektíva nestranného pozorovateľa a relevantné je aj zdanie (ne)strannosti. Podľa ESLP musí byť ustálené, či existujú zistiteľné skutočnosti, ktoré môžu vzbudzovať pochybnosti o nestrannosti sudcov, a v tomto zmysle môže mať aj zdanie určitú dôležitosť, pretože „v stávke“ je dôvera, ktorú musia súdy v spoločnosti vzbudzovať, nehovoriac o dôvere samotných účastníkov konania (Daktaras v. Litva, sťažnosť č. 42095/98, rozsudok z 10. 10. 2000, bod 32). Ústavný súd dodáva, že súčasne s dôverou, na ktorú musia súdy v demokratickej spoločnosti ašpirovať, je cez ňu „v hre“ aj autorita súdnych rozhodnutí.

8. Rozhodovať nestranne nie je právom, výsadou či privilegiom sudcov. Ide o základnú povinnosť sudcov, o štrukturálny prvok súdneho systému a jeho riadneho fungovania.

9. Vzhľadom na uvedené ústavný súd posudzujúc oznámenie sudkyne konštatuje, že neobsahuje žiadny zo zákonných dôvodov, ktorý by sa dal subsumovať pod ustanovenie § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

10. Sudkyňa v oznámení nevyslovila nijaké pochybnosti o svojej subjektívnej predpojatosti k veci, k účastníkom konania ani k zástupcovi sťažovateľa. Samotné objektívne zdanie jej predpojatosti vychádzajúce z toho, že advokát sťažovateľa spolupracuje na niektorých veciach s jej externým poradcom [REDACTED] a že „ako advokáti majú sídlo na tej istej adrese“ nie je v danej veci pre naplnenie predpokladov o vylúčení sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej v zmysle § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde postačujúce, najmä, ak nebol doložený žiadnymi konkrétnymi prípadmi.

11. Ústavný súd preto pri absencii námietky zaujatosti od sťažovateľa oznámenie sudkyne posúdil ako nedôvodné a rozhodol o ňom tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2016